

5. Бруханський Р.Ф. Концепція стратегічного менеджменту та бухгалтерський облік: можливі варіанти взаємозв'язку. Інноваційна економіка. 2014. № 3. С. 239-243.

УДК 330.338.2

Бреус С.В., д.е.н., доцент, Скрипак Н.І, студентка
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

В сучасних умовах розвитку економіки спостерігається нарощування процесів глобалізації, яка пов'язана, одночасно з накопиченням капіталу компаніями та країнами й перетворення його в транснаціональний, з іншого – створенням нових технологій та, у результаті їх використання, – продуктів споживання і послуг, тим самим розширюючи можливості для його відтворення та перерозподілу в межах країн й для економічного розвитку окремих країн. За цих умов забезпечення розвитку економіки стає можливим у разі синергії інструментів економічної політики держави.

В розвитку економіки Україні продовжується нарощування негативних тенденцій, спричинених рядом чинників, серед яких доцільно виділити такі: анексія Російською Федерацією АР Крим, продовження війни на Донбасі, незначні темпи відновлення економіки, недостатньо ефективного впровадження реформ в економічній сфері, низький рівень платоспроможності великої частини населення. Зазначене справляє в комплексі негативний вплив на розвиток країни в цілому та знижує рівень її конкурентоспроможності.

Як зазначають науковці, у ХХІ ст. конкурентоспроможними будуть держави, здатні скористатися власним історичним досвідом й використати найкращі характеристики інших моделей для мобілізації ресурсів за допомогою ефективної системи стратегічного планування, налагодження механізмів

взаємодії з громадянським суспільством та інвестування в соціальні програми [1, с. 8]. Так, за даними [2], у щорічному рейтингу конкурентоспроможності (GlobalCompetitivenessIndex, GCI) Світового економічного форуму (СЕФ, WEF) Україна зайняла 85 місце з 141. Для порівняння, у минулому році – 83-є місце серед 140 країн, при цьому за рівнем державних інститутів України – 104-є (у минулому році 110-є), інфраструктурою – 57-є (таке ж), рівнем впровадження технологій – 78-є (77-є), макроекономічною стабільністю – 133-тє (131-є), рівнем охорони здоров'я – 101-є (94-є), рівнем освіти – 44-є (46-є), ринку товарів – 57-є (73-є), ринку праці – 59-є (66-є), фінансовою системою – 136-є (117-є), обсягом ринку – 47-є (таке ж), динамікою бізнесу – 85-є (86-є), здатністю до інновацій – 60-є (58-є відповідно).

Реалізація виваженої державної економічної політики передбачає досягнення результативності економічних інструментів, серед яких у практичній площині досить результативними є: фінансове забезпечення (використання субсидій, дотацій та видатків задля ефективного ресурсного регулювання локальних витрат); приватизація, збільшення приватного сектору (ефективне використання ресурсів приватного сектору для забезпечення потреб державного та взаємній користі); адміністративні методи (задля створення рамкових обмежень при здійсненні державно-управлінських дій та контролю їх результатів; законодавчі норми (задля врядування, регулювання соціальних взаємин та впровадження державно-політичних рішень); податковий інструмент (задля перерозподілу ресурсів через податкову систему) [3].

Як свідчить досвід розвинених країн, країнами ЄС та США було реалізовано низку програм, спрямованих на подолання кризових явищ в економіці та стимулювання економічного зростання, які суперечать принципам економічного лібералізму, заснованих на Вашингтонському консенсусі. Це призвело до стрімкого зростання державного боргу проте

сприяло виходу економікам на траєкторію зростання. Науковці наголошують на необхідності переходу української економіки на засади реконструктивного розвитку, який має ґрунтуватися на засадах інституційної спроможності усунення суперечностей у трикутнику «суспільство-держава-економіка». Структурні зрушення в економіці повинні динамізувати розвиток внутрішнього ринку й сприяти підвищенню життєвого рівня населення [1, с. 11].

Зазначене дає підстави для висновку про те, що реалізація виваженої економічної політики має передбачати формування пріоритетів стратегічного розвитку держави, використання методів та інструментів реалізації цієї політики задля концентрування ресурсів усіх видів на пріоритетних, стратегічних напрямках розвитку економіки з використанням при цьому наявного інноваційного потенціалу, який ще зберігся в окремих секторах економіки, зокрема таких як машинобудування, що може стати «локомотивом» розвитку економіки в цілому [4].

Література

1. Уманців Ю. Економічна політика держави в умовах глобалізації. Вісник КНТЕУ. 2017. № 1. С. 5-18.
2. Україна просіла в світовому рейтингу конкурентоспроможності URL: <https://www.segodnya.ua/ua/economics/enews/ukraina-prosela-v-mirovom-reytinge-konkurentosposobnosti-1343000.html> (дата звернення 02.03.2020).
3. Балуєва О.В., Келембет О.С. Інструменти реалізації державної політики відновлення та реінтеграції деокупованих та постраждалих від конфлікту територій. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2017. № 4. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1055> (дата звернення 02.03.2020).
4. Бреус С.В. Роль інновацій у забезпеченні конкурентоспроможності машинобудівного комплексу України. Актуальні проблеми економіки. 2006. № 1. С. 162-169.